

La Virguería

Amb

Javier Beltrán
Carles Gilabert i
Eduardo Telletxea

Direcció

Aleix Fauró

**PAISAJE SIN
CASAS** de Pablo Ley

Paisaje sin casas

de Pablo Ley

Premi Marqués de Bradomín 1990

DISTRIBUCIÓ

distribucio@lavirgueria.com

2

3

Una dècada convulsa

Els anys 80 van ser una dècada de profunds canvis a la societat espanyola. Una dècada de reestructuració a tots els nivells, en la que va anar entrant llum a tots els racons d'un Estat que havia restat a les fosques durant quaranta anys. Va

tenir la porta oberta, per primera vegada en molts anys, a la llibertat, a l'experimentació, etc.

Però els anys 80 van donar lloc també a una generació tacada per la lacra de l'heroïna i la desil·lusió. I al voltant d'aquest fet,

al voltant d'aquests altres anys 80, se situa la nostra història de paisatges sense cases, de racons foscos, d'una joventut molt allunyada dels colors i la fressa que caracteritza qualsevol alliberament, qualsevol transició cap a la democràcia.

El testimoni poètic que ens deixa d'aquells anys **Paisaje sin casas** és d'un valor immens i per això, des de **La Virguería**, hem donat llum a un projecte escrit a finals dels 80 però que mai havia estat portat a escena... fins ara.

L'Equip

Autor:	<i>Pablo Ley</i>
Direcció:	<i>Aleix Fauró</i>
Aj. de direcció:	<i>Isis Martín</i>
Assistent de direcció:	<i>Elena Martín</i>
Companyia:	<i>La Virgueria</i>
Intèrprets:	<i>Carles Gilabert Eduardo Telletxea Javier Beltrán</i>
Disseny de llums:	<i>Andreu Romani</i>
Espai Escènic:	<i>Ian Gehlhaar</i>
Vestuari:	<i>La Virgueria</i>
Disseny Gràfic:	<i>Oscar Llobet</i>
Fotografia:	<i>Anna Miralles</i>
Producció executiva:	<i>Elsa Lluch</i>
Producció:	<i>La Virgueria</i>
Promoció:	<i>David Costa</i>

Premi Marqués de Bradomín

Paisaje sin casas és un text escrit per *Pablo Ley*, guanyador del **premi Marqués de Bradomín 1990**, que ens transporta directament a la dècada dels anys 80 a través d'una conversa entre dos nois. Els dos personatges, UNO i OTRO, ens descriuen a mode de fotografia detallada una sèrie de racons, sales, paisatges... d'una ciutat amb clars obscurs. El nivell de detall porta la imaginació del públic directament a una època i a un moment històric determinat.

Paisaje sin casas és una diàleg entre dos delinqüents comuns, dos atracadors, dos carteristes o dos "ionquis" que no fan res més que esperar. Esperen quelcom, esperen una sortida, que tot es calmi, esperen que arribi la droga, la tempesta. Esperen sortir d'aquesta. I mentre esperen parlen entre ells, s'expliquen el dia i la nit, s'expliquen la merda i la llum al final del túnel. Els somnis frustrats i els que encara volen viure. Entre les seves paraules podem llegir els seus desitjos, les seves pors i tot el seu món interior.

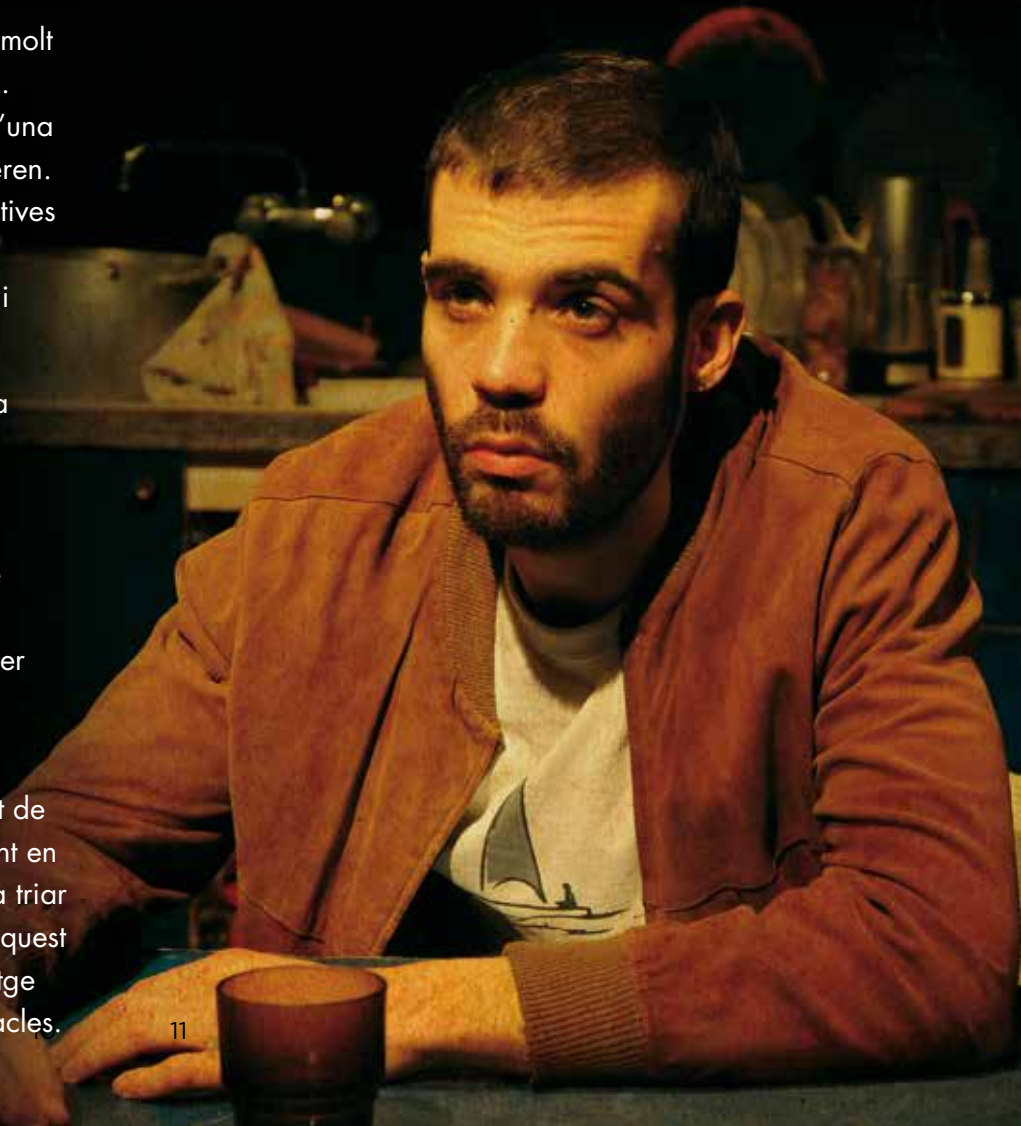

Els personatges

A **Paisaje sin casas** hi apareixen, bàsicament, dos personatges: UNO i OTRO. Més endavant i de forma molt esporàdica apareix TRES, alertant del final de l'espera. Tots tres són personatges anònims, víctimes de l'oblit d'una societat en canvi continuu, que esperen, esperen, esperen. I ens expliquen algunes de les seves experiències delictives mentre descriuen amb detall poètic tots els paisatges que travessen les seves històries. Històries sense futur ni esperança però totalment reals.

I és en aquest punt on el text escrit per *Pablo Ley* agafa una transcendència més significativa ja que, més enllà de l'evident destresa de l'autor a l'hora de transformar en poesia el llenguatge de dos delinqüents comuns, les històries que en aquest text es narren ens parlen de personatges reals, que per diferents motius van tenir contacte directe amb l'autor i van dipositar en ell, potser sense ser-ne conscients, un material humà valuósíssim i descriptiu d'un moment històric.

Precisament aquest valor afegit que suposa la veracitat de les històries, d'històries crues i descriptives d'un moment en un lloc en particular, sumat al llenguatge que l'autor va triar per explicar-ho, fa que **La Virguería** s'interessi per aquest text i el porti fins l'escenari, sense renunciar al llenguatge que ve caracteritzant la companyia en els seus espectacles.

Posada en escena

Des de **La Virgueria** hem fet un muntatge visualment atractiu però sense excés d'elements, emfatitzant la poètica del text i la immobilitat de dos personatges en una sala tan destrossada com ells, com les seves vides. Cada paraula que diuen els personatges és un petit tresor, un petit salt en la imaginació dels espectadors. I la manera com juguen entre ells els mots, com es combinen i com connecten amb les emocions i les veritats més profundes, fa que el valor poètic del text sigui especialment important. D'aquesta manera, i seguint la línia de treball mostrada en anterioritat per la companyia, emfatitzem la força de la paraula, així com l'expressió d'uns cossos en espera però en continuo moviment, jugant amb la imaginació del públic i creant imatges, fotografies de tots els moments que descriuen els dos personatges.

La Virgueria

La Virgueria neix el 2007 amb l'espectacle *Diòptria*. L'abril del 2009 presenta *Si avui és diumenge demà és dijous* a l'Obrador de la Beckett, peça que s'estrena oficialment a la Sala Trono de Tarragona el novembre del mateix any, fa temporada al Versus Teatre de Barcelona i recorre diverses localitats de Catalunya. *L'hivern al cos*, estrenat al Teatre de Ponent de Granollers i en temporada al Teatre Tantarantana de Barcelona, va ser el tercer projecte de **La Virgueria** i va suposar la consolidació d'aquesta suma d'energies com a companyia teatral, emprenent un viatge que volem que arribi lluny i, sobretot, a molts ports. *180° de cel*, estrenada al Teatre Alegria de Terrassa i en temporada al Tantarantana el 2012, ha estat un d'aquests nous ports. I seguim navegant amb força i entusiasme. Amb un sentit crític de la realitat i amb ganes de fer d'aquest món un lloc una mica més bonic. I amb ganes de fer-ho cada dia millor.

Creada per Aleix Fauró i Isis Martín, i més endavant amb la incorporació de la Marina Fita i l'Oscar Llobet, **La Virgueria** es nodreix habitualment de molts col·laboradors que participen a cada projecte, formant un col·lectiu d'actors i actrius, dramaturgs i directors, escenògrafs, productors, etc. Tots ells moguts i ajuntats per una inquietud comuna: expressar-se a través del teatre. Expressar la nostra perspectiva, els nostres sentiments i les nostres emocions. Compartim una mateixa visió del fet teatral: creiem en un teatre compromès. Compromès amb la societat, però també amb la llengua, la cultura, la poesia, la bellesa, el risc i la provocació.

Curriculum

Pablo Ley

Dramaturg

Llicenciat en Història de l'Art per la UB, ha estat crític teatral del ABC i de El País. Ha impartit classes de Periodisme Cultural a la Facultat de Ciències de la Informació de la UAB i actualment és cap de Departament de Dramatúrgia i Direcció a Eòlia.

És autor, entre d'altres, d'obres com *Se està haciendo muy tarde* (Premi Sant Martí de Teatre); *Pequeños detalles del horror* (finalista del Premi Caja España) o *La desaparició de Andrés Zahara*. També ha realitzat diverses dramatúrgies entre les que destaquen *F@aust versió 3.0* (Goethe); *La ópera de cuatrp cuartos* (Bertolt Brecht); *Comedias Bárbaras* (Valle-Inclán); *Homenatge a Catalunya* (George Orwell); *Celebració* (Thomas Vinterberg, Mogens Rukov i Bo hr. Hansen); *2666* (Roberto Bolaño); *La ruta Blava* (Josep Ma. De Segarra); o *L'auca del senyor Esteve* (Santiago Rusiñol).

El 2008 funda, amb Josep Galindo, la companyia Projecte Galilei (*La Maternitat d'Elna*; *Àlicia ja no viu aquí*; *La Bella Dorment del bosc* i *14:45*)

Aleix Fauró

180° de cel

Autor i director
Teatre Tantarantana
Barcelona

L'hivern al cos

Autor i director
Teatre Tantarantana
Barcelona'11

Si avui és diumenge demà és dijous

Autor i director
Teatre Versus de
Barcelona'10

La Maternitat d'Elna

Dir. Josep Galindo, Dram.
Pablo Ley
Ajudant de direcció
Temporada Alta'08/
Teatre Capitol

Carles Gilabert

180° de cel

d'Aleix Fauró i Isis Martín
Actor
Teatre Tantarantana
Barcelona

Julieta & Romeo

Dir. Marc Martínez
Actor
Festival Grec
Barcelona'11/ Teatre
Capitol

Entre pocs i massa

D'Agustí Franch
Actor
Club Capitol Barcelona
08-09

Los hombres de Paco

Actor
Daniel Écija i Álex Pina
Globomedia

Eduardo Telletxea

Maggie y Maggy
De Catherine Butterfield
Actor
Teatre del Raval'12

Fando y Lis
TeatrodeCERCA
Actor
Teatre Tantarantana'10

Si avui és diumenge demà és dijous
D'Aleix Fauró i Isis Martín
Actor
Teatre Versus
Barcelona'10

Narcís
De Jordi Beltrán
Actor-manipulador
Teatre Nacional de Catalunya'06

Javier Beltrán

Dos Punkys i un vespino
de Marilia Samper
Actor
Teatre Gaudí de Barcelona'12

La Riera
D'Esteve Rovira
Actor
Televisió de Catalunya'11-12

Els Nois d' Història,
Dir. Josep Maria Pou,
Actor
Teatre Goya Barcelona'09

Childs & Videogames
de Nao Albet i Marcel Borràs
Actor
Teatre Lliure de Barcelona'09

Fitxa tècnica

Il·luminació

- 18 PC 1kW
- 8 Retalls ETC 750 16/32
- 12 PAR CP 62
- 1 taula de llums amb submasters i la possibilitat de fer cues amb temps.
- 36 canals de dimer.

So:

- P.A. adient a la sala (Nexo PS15, Meyer Sound UPA-1P o similar).
- 2 CD PLAYER amb autopausa.

Mides i muntatge (òptim):

- Espai escènic
7m(a) x 4m(f) x 4m(h)
- 8 hores de muntatge.
- 40 minuts de desmuntatge.

PAISAJE SIN CASAS de Pablo Ley

la
virguería

www.lavirgueria.com

Distribució

distribucio@lavirgueria.com